

Азъ изкочихъ, милий, вѣнъ,
 Но... едва не заревахъ:
 Биволъ, биволъ пакъ видѣхъ!
 Тѣй се случва всѣки день —
 Вмѣсто лика ти засмѣхъ
 Азъ отъ нашия балконъ
 Виждамъ крава, или конь! ... ?

Благодать.

(По случай экономията на столичното освѣтление).

Чакъ до осемъ мракъ покрива
 Столичния дивенъ градъ,
 Врѣдомъ двойкитѣ щастливи
 Почватъ чудни офанзиви,
 Офанзиви толкозъ бива!
 Благодать!

Чакъ до късничко покрива
 Столицата шумна мракъ.
 Ученички съ ученици,
 Вакарелкитѣ съ войници...
 Ехъ, сърдцето ти се свива
 Отъ меракъ.

Карай, карай! — ти се чини
 Шепне нѣкакъ този мракъ,
 Щешъ не щешъ, сърце не трае
 И сезона му сега е —
 Хайде въ тъмнитѣ градини!
 Амче какъ?!